

Arrest

nr. 200 919 van 8 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, H.(...) H.(...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Mahi Geran, dat behoort tot Charbagh in de provincie Laghman. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. In Afghanistan ging u acht jaar naar school. U heeft drie broers en één zus.

Een week voor uw vertrek uit Afghanistan werd u aangesproken door de taliban. Ze verboden u nog verder naar school te gaan. Twee dagen voor uw vertrek kreeg uw vader een dreigbrief, waarin geschreven stond dat u niet meer naar school mocht gaan en zich bij de taliban diende aan te sluiten.

Ze gaven bovendien aan dat u een opleiding zou krijgen. Aangezien uw vader hiermee niet akkoord ging, stak de taliban de volgende dag zijn winkel in brand. Er volgde een tweede dreigbrief. Hierin stond te lezen dat uw hele familie zou vermoord worden indien u zich niet bij hen zou aansluiten. Uw vader en oom besloten dat u uw land diende te verlaten. U vertrok uit Afghanistan en twee maanden later kwam u aan in België, waar u asiel aanvraag op 28 december 2015.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara neer, een kopie van uw vaders taskara, een kopie van het legerboekje van uw vader, twee dreigbrieven van de taliban, een bevestigingsbrief van de dorpsouderen en een enveloppe.

Na uw vertrek vernam u dat uw vader nog een derde dreigbrief had gekregen. U bent niet op de hoogte van de inhoud ervan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst is het van belang om in te gaan op uw verklaringen met betrekking tot het dorp waarvan u beweert afkomstig te zijn.

U stelt afkomstig te zijn van het dorp Mahi Geran dat gelegen is in Charbagh (CGVS, p. 6). Het mag verbazen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt dat 'Charbagh' de naam was van uw district (vragenlijst DVZ, punt 5, 10). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, ligt het dorp Charbagh evenwel in het district Qarghai van de provincie Laghman. Dat u het district Qarghai niet vermeldde bij DVZ toen gevraagd werd naar uw geboorteplaats en de plaats waar u laatst woonde in uw land van herkomst maar het integendeel heeft over het 'district Charbagh' (Vragenlijst DVZ punt 5,10), mag dan ook sterk verbazen. Overigens ligt het dorp Mahi Geran toch op een zekere afstand van Charbagh (zie administratief dossier). Het is dan ook niet logisch dat uw dorp dan bij Charbagh zou horen.

Gevraagd naar een andere naam voor het districtscentrum van Qarghai zegt u dat er maar één naam is, namelijk 'Qarghai district' (CGVS, p. 6). Toch heeft dit districtscentrum in werkelijkheid de naam 'Lal Khanabad' (zie administratief dossier). Het is verbazingwekkend dat u dit niet weet terwijl u heel uw leven zou hebben verbleven in uw dorp Mahi Geran, hetgeen immers volgens uw verklaringen maar twintig à vijftig minuten per riskja verwijderd is van het districtscentrum (CGVS, p. 6). Zelfs wanneer u gevraagd wordt of u ooit gehoord heeft van de naam 'Lal Khanabad' dient u ontkennend te antwoorden (CGVS, p. 7). Dit is erg verwonderlijk voor iemand die zegt afkomstig te zijn uit Qarghayi. Gevraagd of de naam 'Darunta' u iets zegt, dient u eveneens negatief te antwoorden (CGVS, p. 5). Dit mag erg verbazen, aangezien het grote Darunta-meer met de dam en de belangrijke hydro-elektrische installatie zich op slechts luttel kilometers van uw beweerde dorp van herkomst bevindt (zie administratief dossier). Dat u nog nooit van Darunta heeft gehoord, is dan ook bijzonder opmerkelijk en roept verdere vragen op bij uw verklaringen over uw herkomst.

Vervolgens, gevraagd naar hetgeen u op school leerde, zegt u dat daar verteld werd dat er tweeëndertig provincies zijn in Afghanistan, alsook werden de namen van de district – en police chief aangeleerd (CGVS, p. 7). Wanneer dan gevraagd wordt of u kan zeggen welke provincies nabij Laghman gesitueerd zijn, weet u er vreemd genoeg slechts twee op te sommen: Nangharhar en Sorobi (CGVS, p. 7), waarbij deze laatste overigens geen provincie maar een district van de provincie Kabul is (zie administratief dossier). Wanneer bij u nog eens geverifieerd wordt of Sorobi al dan niet een provincie is, geeft u aan dat het een area is (CGVS, p. 7). Toch weet u niet tot welke provincie Sorobi dan wel behoort (CGVS, p. 7). Overigens is het in dit verband opmerkelijk dat u geen enkel district kan noemen van de provincie Nangharhar dat grenst aan de provincie Laghman (CGVS, p. 7). Het CGVS acht het uiterst opmerkelijk dat u al die jaren naar school ging, om toch niet op de hoogte te zijn van deze elementaire geografische kennis. Evenzo haalt u aan dat u op school leerde dat er in uw provincie vijf districten zijn, maar wanneer u dan gevraagd wordt of u weet welk district in de buurt van het uwe ligt, moet het antwoord wederom schuldig blijven (CGVS p.7).

Verder is het opmerkelijk dat u, wanneer gevraagd wordt om in uw eigen woorden uit te leggen waar uw dorp gesitueerd is, eerst louter aangeeft dat uw dorp "achter" het dorp Najaran gelegen is (CGVS, p. 6).

Pas nadat gevraagd wordt meer gedetailleerd te zijn, voegt u hier aan toe dat het dorp Sarfarast Khan "aan de rechterkant" gelegen was, het dorp Qazi "links", Mufti dorp "aan de voorkant" en het dorp Padshah "achter" uw dorp (CGVS, p. 6). Het is echter zeer opvallend dat u een dorp noemt dat onmiddellijk naast het districtscentrum gelegen is, namelijk Sarfarast Khan (zie administratief dossier), terwijl u anderzijds de naam van dit districtscentrum niet kent (supra) en u nalaat dorpen te vermelden die wel in de onmiddellijke nabijheid van Mahe Geran gelegen zijn. Immers, logischerwijs kan verwacht worden dat een minderjarige, wanneer hij gevraagd wordt om in zijn eigen woorden te vertellen waar zijn dorp ligt, toch focust op zijn onmiddellijke omgeving aangezien u zelf meldt dat u enkel in uw dorp was, naar school ging en niet veel rondwandelde (CGVS, p. 5). Dat u dan toch dorpen noemt die eerder op een grotere afstand van uw dorp liggen, en overigens niet in staat blijkt om enkele dorpen te noemen die 'achter' het dorp Kolalan liggen - waar u school zegt te hebben gelopen- (CGVS, p. 3), mag uiterst verbazen.

Dat u bovendien slechts erg moeizaam weet uit te leggen waar het dorp Mufti (dat volgens uw verklaringen nochtans "vlak voor ons dorp" ligt) dan wel gelegen is, vormt een andere opvallende vaststelling. Immers, gevraagd of het dorp al dan niet in de richting van het districtscentrum gelegen is, antwoordt u dat het dorp niet in de richting van het districtscentrum ligt (CGVS, p. 6). In welke richting het dorp dan wel ligt, kan u kennelijk niet verwoorden: u houdt het er op dat Mufti "recht voor ons dorp" ligt (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Mufti al dan niet in de richting ligt van Kolalan, zegt u dat Mufti "aan de andere kant" ligt (CGVS, p. 6). Dat u dermate vage en onduidelijke verklaringen dient af te leggen over een dorp waarvan u zelf stelt dat het vlakbij het uwe ligt, roept eens te meer vraagtekens op bij uw herkomst uit deze regio.

Voorts dient het CGVS volgende bedenkelijke vaststelling aan te halen. Gevraagd naar de dorpen die van uw dorp in de richting van het districtscentrum van Qarghai liggen, geeft u zonder moeite volgende namen: dorp Qalai Sader, Nawaban, Pator Gamba, Qalatak, Harwa en Dandar (CGVS, p. 6). In dit verband is het zeer opvallend dat u de plaats Dehmazang, vlak voor het districtscentrum als men vanuit uw dorp komt, niet kent (CGVS, p. 7). Dat u ettelijke dorpen perfect in volgorde kan noemen, maar zelfs niet op de hoogte bent van het bestaan van het dorp Dehmazang, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook is het vreemd dat u niet weet in welk district men arriveert wanneer men het districtscentrum van Qarghai doorkruist en in die richting verder gaat (CGVS, p. 6). U geeft dan wel aan dat u daar nooit bent geweest (CGVS, p. 7), toch is het vreemd dat u op geen enkele wijze weet dat men via het districtscentrum van Qarghayi uitkomt in het provinciecentrum Mehtarlam (zie administratief dossier). Dat u wel weet hoe de provinciehoofdstad heet, namelijk Mehterlam Baba (CGVS, p. 6), terwijl u geenszins op de hoogte bent van het feit dat dit even voorbij het districtscentrum van Qarghai is gelegen, mag erg verbazen.

Hierbij aansluitend wenst het Commissariaat – generaal nog op te merken dat het toch wel opmerkelijk is dat u verklaart nooit naar de provinciehoofdstad (CGVS, p.7), noch naar Jalalabad gegaan te zijn (CGVS, p. 6). Immers, uw dorp in Qarghayi ligt tussen Mehterlam (de enige grote stad in uw provincie) en de belangrijke stad Jalalabad. Dat u zegt uit Qarghayi afkomstig te zijn maar nooit in een van deze steden te zijn geweest, mag erg verbazen.

U vertelt verder dat u acht jaar schoolliep in het dorp Kolalan (CGVS, p. 3). Het mag in deze context erg verbazen dat u toch niet kan zeggen in welke maanden van de Afghaanse kalender het lente wordt (CGVS, p. 3). U zegt de namen van de twaalf maanden te kennen maar, zo vervolgt u, "ik kan het zo niet opsommen" (CGVS, p. 3). Dat u niet weet in welke maanden de lente valt en de maanden van het Afghaanse jaar kennelijk niet kent, is bedenkelijk gezien u toch acht jaar zegt te hebben school gelopen. Ook deze vaststelling stelt uw geloofwaardigheid sterk in vraag. Dat u jarenlang school liep in Afghanistan maar zelfs de maanden van het jaar niet kent, terwijl u anderzijds toch het vermogen heeft om bijvoorbeeld al na korte tijd in België op facebook conversaties in de Franse taal aan te gaan (zie administratief dossier), is een opmerkelijke vaststelling.

Dat u bovendien zegt dat Abdul Jabar Naeemi districtschief was toen u wegging uit Afghanistan (CGVS, p. 14-15), terwijl hij volgens de beschikbare informatie niet de chef van uw district maar de gouverneur van de provincie Laghman was (zie administratief dossier), mag evenzeer verbazen. Immers, u reikte zelf aan dat u op school onder meer de namen leerde van de district – en police chief, om vervolgens de naam van de gouverneur te geven wanneer gevraagd werd naar de district chief. Dat u bovendien aangeeft dat een zekere 'Sadullah' in dienst was vóór Abdul Jabar Naeemi, terwijl zijn voorganger in

werkelijkheid 'Fazlullah Mujadeddi' heette (zie administratief dossier), is een andere bedenkelijk gegeven. Ook deze vaststellingen wijzen er op dat uw kennis ingestudeerd is.

Verder is het opmerkelijk dat u tijdens uw interview vlak na aankomst in België op het bureau MINTEH verklaarde dat uw moeder geboren is in Jalalabad (zie verklaringen bureau MINTEH). Op het Commissariaat – generaal verklaarde u dan weer dat uw moeder geboren is in Charbagh (CGVS, p. 16). Waarom u dan bij MINTEH verklaarde dat zij in Jalalabad geboren is, is dan ook onduidelijk. Wanneer u gevraagd wordt naar een verklaring hiervoor, zegt u dat u zich tijdens het afleggen van uw verklaringen bij het bureau MINTEH niet goed voelde (CGVS, p. 18). Dit is niet ernstig. Vervolgens stelt het Commissariaat – generaal ook vast dat uw broer Zamarai heel wat vrienden heeft die verblijven in Jalalabad. Dit blijkt uit zijn facebookprofiel dat werd teruggevonden en ook bij het administratief dossier werd gevoegd. Deze vaststellingen doen het Commissariaat – generaal besluiten dat het er sterk op lijkt dat u en uw familie linken hebben met Jalalabad, maar deze duidelijk niet wenste aan te halen tijdens het interview.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghai gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghai heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 13 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er ernstige twijfels waren over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 17). U werd de kans gegeven om uw verklaringen over uw herkomst te wijzigen, maar u wilde niets veranderen aan uw verklaringen (CGVS, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw

verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Bovenstaande elementen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara, de kopie van uw vaders taskara en zijn legerboekje bevestigen de identiteit van uw beide. Deze identiteit wordt door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist.

In verband met de overige documenten die u voorlegt, namelijk de bevestigingsbrief van de dorpsouderen en de dreigbrieven van de taliban, dient te worden opgemerkt dat zij enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen, bij u niet het geval is. Hieraan dient eveneens nog te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Afgaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afgaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afgaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afgaanse asielzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU

dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst is het van belang om in te gaan op uw verklaringen met betrekking tot het dorp waarvan u beweert afkomstig te zijn.

U stelt afkomstig te zijn van het dorp Mahi Geran dat gelegen is in Charbagh (CGVS, p. 6). Het mag verbazen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt dat ‘Charbagh’ de naam was van uw district (vragenlijst DVZ, punt 5, 10). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, ligt het dorp Charbagh evenwel in het district Qarghai van de provincie Laghman. Dat u het district Qarghai niet vermeldde bij DVZ toen gevraagd werd naar uw geboorteplaats en de plaats waar u laatst woonde in uw land van herkomst maar het integendeel heeft over het ‘district Charbagh’ (Vragenlijst DVZ punt 5,10), mag dan ook sterk verbazen. Overigens ligt het dorp Mahi Geran toch op een zekere afstand van Charbagh (zie administratief dossier). Het is dan ook niet logisch dat uw dorp dan bij Charbagh zou horen.

Gevraagd naar een andere naam voor het districtscentrum van Qarghai zegt u dat er maar één naam is, namelijk ‘Qarghai district’ (CGVS, p. 6). Toch heeft dit districtscentrum in werkelijkheid de naam ‘Lal Khanabad’ (zie administratief dossier). Het is verbazingwekkend dat u dit niet weet terwijl u heel uw leven zou hebben verbleven in uw dorp Mahi Geran, hetgeen immers volgens uw verklaringen maar twintig à vijftig minuten per riskja verwijderd is van het districtscentrum (CGVS, p. 6). Zelfs wanneer u gevraagd wordt of u ooit gehoord heeft van de naam ‘Lal Khanabad’ dient u ontkennend te antwoorden (CGVS, p. 7). Dit is erg verwonderlijk voor iemand die zegt afkomstig te zijn uit Qarghayi. Gevraagd of de naam ‘Darunta’ u iets zegt, dient u eveneens negatief te antwoorden (CGVS, p. 5). Dit mag erg verbazen, aangezien het grote Darunta-meer met de dam en de belangrijke hydro-elektrische installatie zich op slechts luttele kilometers van uw beweerde dorp van herkomst bevindt (zie administratief dossier). Dat u nog nooit van Darunta heeft gehoord, is dan ook bijzonder opmerkelijk en roept verdere vragen op bij uw verklaringen over uw herkomst.

Vervolgens, gevraagd naar hetgeen u op school leerde, zegt u dat daar verteld werd dat er tweeëndertig provincies zijn in Afghanistan, alsook werden de namen van de district – en police chief aangeleerd (CGVS, p. 7). Wanneer dan gevraagd wordt of u kan zeggen welke provincies nabij Laghman gesitueerd zijn, weet u er vreemd genoeg slechts twee op te sommen: Nangharhar en Sorobi (CGVS, p. 7), waarbij deze laatste overigens geen provincie maar een district van de provincie Kabul is (zie administratief dossier). Wanneer bij u nog eens geverifieerd wordt of Sorobi al dan niet een provincie is, geeft u aan dat het een area is (CGVS, p. 7). Toch weet u niet tot welke provincie Sorobi dan wel behoort (CGVS, p. 7). Overigens is het in dit verband opmerkelijk dat u geen enkel district kan noemen van de provincie Nangharhar dat grenst aan de provincie Laghman (CGVS, p. 7). Het CGVS acht het uiterst opmerkelijk dat u al die jaren naar school ging, om toch niet op de hoogte te zijn van deze elementaire geografische kennis. Evenzo haalt u aan dat u op school leerde dat er in uw provincie vijf districten zijn, maar wanneer u dan gevraagd wordt of u weet welk district in de buurt van het uwe ligt, moet het antwoord wederom schuldig blijven (CGVS p.7).

Verder is het opmerkelijk dat u, wanneer gevraagd wordt om in uw eigen woorden uit te leggen waar uw dorp gesitueerd is, eerst louter aangeeft dat uw dorp "achter" het dorp Najaran gelegen is (CGVS, p. 6). Pas nadat gevraagd wordt meer gedetailleerd te zijn, voegt u hier aan toe dat het dorp Sarfarast Khan "aan de rechterkant" gelegen was, het dorp Qazi "links", Mufti dorp "aan de voorkant" en het dorp Padshah "achter" uw dorp (CGVS, p. 6). Het is echter zeer opvallend dat u een dorp noemt dat onmiddellijk naast het districtscentrum gelegen is, namelijk Sarfarast Khan (zie administratief dossier), terwijl u anderzijds de naam van dit districtscentrum niet kent (supra) en u nalaat dorpen te vermelden die wel in de onmiddellijke nabijheid van Mahe Geran gelegen zijn. Immers, logischerwijs kan verwacht worden dat een minderjarige, wanneer hij gevraagd wordt om in zijn eigen woorden te vertellen waar zijn dorp ligt, toch focust op zijn onmiddellijke omgeving aangezien u zelf meldt dat u enkel in uw dorp was, naar school ging en niet veel rondwandelde (CGVS, p. 5). Dat u dan toch dorpen noemt die eerder op een grotere afstand van uw dorp liggen, en overigens niet in staat blijkt om enkele dorpen te noemen die 'achter' het dorp Kolalan liggen - waar u school zegt te hebben gelopen- (CGVS, p. 3), mag uiterst verbazen.

Dat u bovendien slechts erg moeizaam weet uit te leggen waar het dorp Mufti (dat volgens uw verklaringen nochtans "vlak voor ons dorp" ligt) dan wel gelegen is, vormt een andere opvallende vaststelling. Immers, gevraagd of het dorp al dan niet in de richting van het districtscentrum gelegen is, antwoordt u dat het dorp niet in de richting van het districtscentrum ligt (CGVS, p. 6). In welke richting het dorp dan wel ligt, kan u kennelijk niet verwoorden: u houdt het er op dat Mufti "recht voor ons dorp" ligt (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Mufti al dan niet in de richting ligt van Kolalan, zegt u dat Mufti "aan de andere kant" ligt (CGVS, p. 6). Dat u dermate vage en onduidelijke verklaringen dient af te leggen over een dorp waarvan u zelf stelt dat het vlakbij het uwe ligt, roept eens te meer vraagtekens op bij uw herkomst uit deze regio.

Voorts dient het CGVS volgende bedenkelijke vaststelling aan te halen. Gevraagd naar de dorpen die van uw dorp in de richting van het districtscentrum van Qarghai liggen, geeft u zonder moeite volgende namen: dorp Qalai Sader, Nawaban, Pator Gamba, Qalatak, Harwa en Dandar (CGVS, p. 6). In dit verband is het zeer opvallend dat u de plaats Dehmazang, vlak voor het districtscentrum als men vanuit uw dorp komt, niet kent (CGVS, p. 7). Dat u ettelijke dorpen perfect in volgorde kan noemen, maar zelfs niet op de hoogte bent van het bestaan van het dorp Dehmazang, doet de wenkbrouwen fronsen.

(...)

U vertelt verder dat u acht jaar schoolliep in het dorp Kolalan (CGVS, p. 3). Het mag in deze context erg verbazen dat u toch niet kan zeggen in welke maanden van de Afghaanse kalender het lente wordt (CGVS, p. 3). U zegt de namen van de twaalf maanden te kennen maar, zo vervolgt u, "ik kan het zo niet opsommen" (CGVS, p. 3). Dat u niet weet in welke maanden de lente valt en de maanden van het Afghaanse jaar kennelijk niet kent, is bedenkelijk gezien u toch acht jaar zegt te hebben school gelopen. Ook deze vaststelling stelt uw geloofwaardigheid sterk in vraag. Dat u jarenlang school liep in Afghanistan maar zelfs de maanden van het jaar niet kent, terwijl u anderzijds toch het vermogen heeft om bijvoorbeeld al na korte tijd in België op facebook conversaties in de Franse taal aan te gaan (zie administratief dossier), is een opmerkelijke vaststelling.

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghai gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghai heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara, de kopie van uw vaders taskara en zijn legerboekje bevestigen de identiteit van uw beide. Deze identiteit wordt door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist.

In verband met de overige documenten die u voorlegt, namelijk de bevestigingsbrief van de dorpsouderen en de dreigbrieven van de taliban, dient te worden opgemerkt dat zij enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen, bij u niet het geval is. Hieraan dient eveneens nog te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker erop wijst dat de gestelde vragen niet afgestemd werden op zijn jonge leeftijd of achtergrond, stelt de Raad vast dat van verzoeker die verklaarde afkomstig te zijn van het dorp Mahi Geran kan worden verwacht dat hij de naam van het district kan aangeven waarin zijn dorp gelegen is. De vaststelling dat verzoeker een verder gelegen dorp Charbagh opgeeft als naam van het district waarin zijn dorp gelegen is, acht de Raad niet aannemelijk, te meer verzoeker te kennen heeft gegeven dat hij acht jaar naar school is gegaan, waarbij hij naar eigen zeggen onderwezen werd over de districten (stuk 4, gehoorverslag, p. 3, 7). Niettegenstaande de scholen daar niet kunnen worden vergeleken met de scholen hier en het aantal uren per dag minder zou zijn, is het niet onredelijk om te verwachten dat verzoeker correct het district kan aangeven vanwaar hij afkomstig is.

Door in het verzoekschrift te stellen dat zijn dorp een deel is van Charbagh en dat hij zich vergist heeft waar hij stelde dat het een district is, verklaart noch verschoont hij de gedane vaststellingen. Op de kaarten aanwezig in het administratief dossier is duidelijk te zien dat beide dorpen zich op enige afstand van elkaar bevinden. Uit niets blijkt dat het dorp Mahi Geran op enigerlei wijze deel uitmaakt van het dorp Charbagh. Verzoeker brengt desbetreffend evenmin enige informatie bij. Aangezien verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds had te kennen gegeven dat ze op school over de districten geleerd hebben en weet dat er vijf districten rond dat van hem gelegen zijn, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker zich herhaaldelijk (stuk 17, verklaring DVZ, vragen 5 en 10) zou vergissen omtrent het gebruik van het woord district.

Daarnaast werd eveneens gevraagd naar een andere naam voor het districtscentrum van Qarghai, waarvan verzoeker stelt dat er maar één naam van bestaat, namelijk 'Qarghai district' (stuk 4, gehoorverslag, p. 6). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat dit districtscentrum in werkelijkheid de naam 'Lal Khanabad' draagt. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij heel zijn leven zou hebben verbleven in het dorp Mahi Geran, hetgeen volgens zijn eigen verklaringen maar twintig à vijftig minuten per riskja verwijderd is van dit districtscentrum (stuk 4, gehoorverslag, p. 6), is het niet aannemelijk dat verzoeker de correcte benaming niet kent en er zelfs nog nooit van gehoord heeft. Verzoeker stelde gedurende acht jaar naar school te zijn geweest, af en toe naar de bazaar te zijn geweest en maakt geenszins aannemelijk dat hij in zijn dorp een dermate geïsoleerd bestaan heeft geleid wat een verklaring zou kunnen vormen voor het gegeven dat hij deze naam niet kent of er nog nooit van gehoord heeft. Waar verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erg streng is voor verzoeker aangezien men Lal Khanabad evengoed kan aanduiden met Qarghai District, moet worden opgemerkt dat dit geen grond vindt in de stukken van het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat het district aangeduid wordt als "Qarghayi District", maar dat het districtscentrum "Lal Khanabad" heet. Ook hier kan het niveau van het onderwijs en zijn leeftijd dan ook geen afdoende verschooning bieden.

De vaststelling dat verzoeker nog nooit van Darunta heeft gehoord vindt zijn grondslag in het gehoorverslag. Gevraagd of de naam 'Darunta' hem iets zegt, antwoordt hij ontkennend. Wanneer vervolgens gevraagd wordt of hij aan niets denkt bij het horen van deze naam antwoordt verzoeker "ik weet niet" (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Het argument dat hij heeft verklaard dat er in Darunta een dam is en een elektriciteitscentrale en dat de tolk blijkbaar niet alles goed heeft vertaald, zijn slechts algemene beweringen die geen enkele grondslag vinden in het administratief dossier. Gezien verzoeker er zelfs tweemaal naar gevraagd werd, en hij eenmaal ontkennend antwoordt en de volgende keer zegt dat hij het niet weet, maakt hij zijn beweringen omtrent de tolk geenszins aannemelijk.

Ook werd vastgesteld dat hoewel verzoeker zelf verklaarde dat hij op school leerde dat er tweeëndertig provincies zijn in Afghanistan, slechts twee kan opnoemen nabij Laghman: Nangharhar en Sorobi waarbij deze laatste overigens geen provincie is maar een district van de provincie Kabul. Verzoeker tracht deze vaststelling te vergoelijken door te wijzen op het feit dat hij evenmin de namen van de Afghaanse kalender kon opsommen en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet twijfelt aan zijn Afghaanse identiteit om zo te stellen dat het niveau van de scholen ondermaats is. Hoewel verzoekers Afghaanse identiteit en nationaliteit niet betwist wordt, maakt verzoeker gelet op zijn onwetendheid niet aannemelijk dat hij verbleven heeft waar hij stelt te zijn verbleven in de jaren voorafgaandelijk aan zijn komst naar België. Overigens moet hierbij worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat men in verzoekers school naar eigen zeggen werd onderwezen over de provincies, de districten, politiechefs, de hoofdstad van Laghman en verzoeker zelfs Engels onderwezen kreeg (stuk 4, gehoorverslag, p. 7), maar dat de seizoenen volgens de Afghaanse kalender niet werden aangeleerd. Dat verzoeker er evenmin in slaagt de maanden van de Afghaanse kalender op te sommen, wijst er eens te meer op dat aan verzoekers verklaringen steeds in zijn dorp te zijn verbleven en acht jaar in zijn regio naar school te zijn geweest geen geloof kan worden gehecht.

De stelling dat hij in zijn eigen woorden toelichting heeft gegeven over de plaats waar zijn eigen dorp ligt en dat er geen rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd en er eenvoudigere vragen hadden moeten worden gesteld, overtuigt niet. Er werd verzoeker immers de vraag gesteld om zijn dorp met zijn eigen woorden te situeren (stuk 4, gehoorverslag, p. 6). Uit de kaarten aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zijn dorp situeert aan de hand van dorpen die verder gelegen zijn en niet in de onmiddellijk nabijheid van zijn dorp. Dit wijst er geenszins op dat er door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd. Het feit dat verzoeker er zelf voor kiest om dorpen op te sommen die niet in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp gelegen zijn terwijl hij zelf aangeeft dat hij enkel in zijn dorp bleef, naar school ging en niet veel rondwandelde, doet wel degelijk afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid, en kan dan ook niet zozeer in de schoenen van de verwerende partij worden geschoven. Daarnaast slaagt verzoeker er niet in om het dorp Mufti te situeren. Zo kon terecht worden vastgesteld: *"Immers, gevraagd of het dorp al dan niet in de richting van het districtscentrum gelegen is, antwoordt u dat het dorp niet in de richting van het districtscentrum ligt (CGVS, p. 6). In welke richting het dorp dan wel ligt, kan u kennelijk niet verwoorden: u houdt het er op dat Mufti "recht voor ons dorp" ligt (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Mufti al dan niet in de richting ligt van Kolalan, zegt u dat Mufti "aan de andere kant" ligt (CGVS, p. 6)".* Hieruit blijkt dat de dossierbehandelaar verzoeker voldoende vragen heeft gesteld om verzoeker de kans te geven dit dorp enigszins te situeren. De Raad is van mening dat dergelijke vragen niet te moeilijk zijn gezien verzoeker blijk heeft gegeven tijdens het gehoor andere dorpen in een richting te kunnen situeren. Waar wordt geopperd dat geografische vragen moeilijk zijn voor hem en er rekening houdend met zijn leeftijd eenvoudigere vragen had moeten worden gesteld, blijkt uit de kaarten bij het administratief dossier dat er zowel het dorp "Qala Mufta" als "Mufti Qala" bestaat, maar dat verzoeker dit onderscheid niet maakte, hoewel beide dorpen vlak naast dorpen liggen die hij wel opsomde. Uit deze kaarten blijkt eveneens dat geen van beide dorpen recht voor zijn dorp Mahe Geran gelegen zijn. Er liggen immers in beide gevallen nog wat andere dorpen tussenin. De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat verzoeker dit dorp recht voor zijn dorp plaatst. Zijn leeftijd of het niveau van het onderwijs kan ook hier dan ook geen verschoning bieden.

Ook waar hij nu stelt dat hij het dorp Dahmazang wel kent, maar er tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kon opkomen vindt geen weerslag in het gehoorverslag. Verzoeker werd immers uitdrukkelijk de vraag gesteld of hij Dehmazang kent, waarop hij ontkennend antwoordt (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Het is dan ook niet ernstig nu te beweren dat hij het wel kende, maar er niet kon opkomen. Het feit dat hij de andere dorpen heeft genoemd kan niet zonder meer aantonen dat hij afkomstig is van het dorp Mahe Geran.

De Raad is van oordeel dat verzoeker, ongeacht zijn jeugdige leeftijd, in staat diende te zijn om zijn dorp van herkomst enigszins geografisch te situeren te meer verzoeker ook verklaarde acht jaar naar school te zijn geweest, waarbij hij naar eigen zeggen werd onderwezen over de geografische aspecten van zijn land van herkomst. Verzoeker heeft evenmin aannemelijk gemaakt een dermate geïsoleerd bestaan te hebben geleid, waardoor hij van informatie omtrent zijn onmiddellijk omgeving verstoken is gebleven.

Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker *in casu* niet aannemelijk heeft gemaakt waar en onder welke omstandigheden hij verbleven heeft voor zijn komst naar België nu er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in zijn geboortedorp in het district Qarghai in de provincie

Laghman. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over zijn feitelijke herkomst en zijn eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent verbleef in zijn geboortedorp in het district Qarghai in de provincie Laghman, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een aangepaster onderzoek van zijn dossier. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF